

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Forslag til Lov om Aldersrente tilsigter ikke at bryde med det i den allerede bestaaende Lovgivning om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet nedlagte Hovedprincip, hvorefter der kan tilstaaes Personer, som efter det fyldte 60de Aar bliver ude af Stand til at forsørge sig og sine, Hjælp uden Bidrag fra den paagældende selv. Denne Regel, der hviler paa en Formodning om Arbejdsinvaliditets Indtræden ved Opnaaelsen af 60 Aars Alderen, og som første Gang blev fastslaaet ved Alderdomsunderstøttelsesloven af 9. April 1891, maa igennem det lange Tidsrum, nævnte Lov med senere mindre Ændringer har virket, anses for saa grundfæstet i Befolkningens Bevidsthed, at der formentlig fra saa godt som alle Sider vil være Enighed om Umuligheden af at fravige Lovens fornævnte Hovedprincip. Selv om man kunde tænke sig at fravige dette Princip, og i Stedet indføre tvungen Forsikring mod Aldersinvaliditet, vilde dog Betænelighederne herved være overvejende, saa vist som Udredelsen af Præmien for en saadan Forsikring for store Dele af den ubemidlede Befolkning vilde være enten uoverkommelig eller dog meget trykkende, fordi Arbejdsfortjenesten kun dækker Øjeblikkets Krav, og fordi der ved en Alderdomsforsikring ikke haves nogen Vished for at modtage noget Udbytte af Præmiebetalingen. Løvrigt kan angaaende Ulemperne ved Indførelse af tvungen Forsikring henvises til de tilsvarende Bemærkninger til det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Invalidrente.

Under Hensyn til de i den forløbne Aarrække indvundne Erfaringer og hele den Udvikling, den sociale Lovgivning er undergaaet, har man samtidig med, at Spørgsmaalet om Ydelse af Hjælp ogsaa til andre Invalidere søges løst ved det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Invalidrente, anset det for paakrævet at søge gennemført saadanne Ændringer i den bestaaende Alderdomsunderstøttelseslovgivning, at den skønsmæssige Aldersunderstøttelse forandres til en under bestemte Former tilsikret Aldersrente.

Hovedformaalet med nærværende Lovforslag har da været at fastslaa Ydelsens

Karakter af en Aldersinvalidernes tilkommende virkelig Ret. Allerede ved Ændringen af Betegnelsen angives, at Ydelsen i Virkeligheden er en Pension eller Efterløn, der af Samfundet ydes Aldersinvaliderne i Erkendelse af, at en Aldersshvile under menneskelige Forhold bør være opnaelig for alle.

Ydelsens Karakter af en Ret søges endvidere sikret ved Indførelse af Minimaltakster for Aldersrenten, jfr. Forslagets §§ 5 og 6.

Ved Beløbenes Fastsættelse har man bygget dels paa de i det Rigsdagen under 19. December 1917 forelagte Forslag til Lov om Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse foreslaaede Takster, dels paa de Oplysninger, der af Ministeriet er tilvejebragt angaaende Størrelsen af de i Københavns Kommune for Alderdomsunderstøttelse gældende Grundtakster, jfr. den som Bilag Nr. 1 vedhæftede Skrivelse fra Københavns Magistrat af 1. November 1918.

I Lighed med de ved Lov Nr. 489 af 12. September 1919, § 93, jfr. § 92, 4de Stykke, for pensionerede Statstjenestemænd fastsatte Regler, vil der til Aldersrenten være at lægge et midlertidigt Dyrtidstillæg, forsaavidt og saa længe Prisniveauet med 3 pCt. eller mere overstiger det pr. 1. Juli 1919 konstaterede, jfr. Reglerne i § 5, 3die Stykke.

En af de vægtigste Anker mod den nu gældende Alderdomsunderstøttelseslov er, at den ikke opfordrer til Sparsommelighed og Arbejdsvillighed og heller ikke til Hjælpsomhed. Den, der ved Sparsommelighed har lagt lidt Penge op i de gode Arbejdsaar, eller som trods Opnaaelsen af 60 Aars Alderen gerne ved eget Arbejde vil bidrage til sit Underhold, bliver efter de i nævnte Lov fastsatte Bestemmelser enten helt udelukket fra Alderdomsunderstøttelse, eller dennes Beløb ned sættes med de ved egen Sparsommelighed eller Flid indvundne Indtægter.

Aldersrenten bør derfor kunne oppebæres helt eller delvis i Forbindelse med personlig Indtægt af ikke ubetydelig Størrelse; saaledes foreslaas det, at Aldersrente kan nydes sammen med Indtægter til et samlet Beløb af 600, for Ægtepars Vedkommende 900 Kr. Saafremt Indtæg-